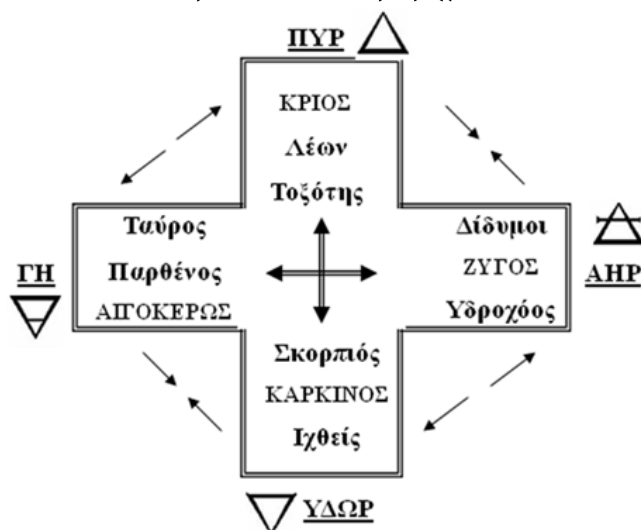

Ο ΖΩΔΙΑΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Είναι οι δώδεκα αστερισμοί που κατέχουν τα 12 σημεία του ζωδιακού κύκλου. Αυτοί είναι Κριός (♈), Ταύρος (♉), Δίδυμοι (♊), Καρκίνος (♋), Λέων (♌), Παρθένος (♍), Ζυγός (♎), Σκορπιός (♏), Τοξότης (♐), Αιγόκερως (♑), Υδροχόος (♒), Ιχθείς (♓). Ο ζωδιακός κύκλος είναι μια νοητή ουράνια ζώνη που έχει 8 μοίρες πλάτος εκατέρωθεν της εκλειπτικής και στην οποία κινούνται ο ήλιος οι πλανήτες η σελήνη, ακόμα δε και άλλοι μικρότεροι πλανήτες (φαινόμενη τροχιά κατά το γεωκεντρικό σύστημα). Ο ζωδιακός κύκλος είναι η τροχιά που ακολουθούν ο Ήλιος και οι πλανήτες, σημειώνεται δε στην ουράνια σφαίρα από ομάδες απλανών αστερών που ονομάζονται Ζωδιακοί Αστερισμοί ή Ζώδια. Ο ουράνιος ισημερινός τέμνει τον ζωδιακό κύκλο σε δυο σημεία που τα ονομάζουμε ισημερίες. Αντίστοιχα επί της εκλειπτικής η μακρύτερη και πλησιέστερη θέση της γης σε σχέση με τον ήλιο ονομάζονται ηλιοστάσια . Ο ήλιος χρειάζεται ένα μήνα για να διατρέξει κάθε ένα από τους αστερισμούς του ζωδιακού, αυτή δε είναι και η πρώτη μεγάλη διαίρεση του χρόνου που εισήχθηκε σε όλες τις αστρονομικές μελέτες. Ο ζωδιακός κύκλος καθώς και η ονομασία των 12 ζωδίων έχουν πιθανότατα την προέλευση τους από τους μάγους της Χαλδαίας.

Συμφωνά με τη συγχονη αντίληψη οι περιοχές που καταλαμβάνουν οι αστερισμοί των ζωδίων, είναι πηγαί ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας (αστρικής). Κάθε ένα από αυτά ακτινοβολεί στο κοσμικό περιβάλλον με ειδικές χαρακτηριστικές δυναμικές γραμμές. Η πορεία του ήλιου μέσα στον ζωδιακό κύκλο μαζί με τους άλλους πλανήτες, η ανατολή και η δύση των σημείων και των αστερισμών αποτελεί ολόκληρη επιστήμη που ονομάζεται Αστροσοφία. Στην Αστρολογία τα 12 αυτά σημεία η αστερισμοί διαιρούνται σε 4 τριάδες, που αντιστοιχούν συμφωνά με την παράδοση προς τα τέσσερα στοιχεία της Φύσεως όπως φαίνεται στο παρακάτω σκαρίφημα.

Ο αποκρυφιστής και τέκτων Papus γράφει ότι κάθε ένα όργανο τού ανθρωπίνου σώματος αντιστοιχεί σε ένα σημείο τού ζωδιακού κύκλου. Το κέντρο τού κύκλου, το σύμβολο τού ΕΝΟΣ, το σημείο από όπου ξεκινά κάθε εκδήλωση, κάθε δημιουργία, είναι το Απόλυτο Ένα, άμορφο, άναρχο και αδιάστατο, η απλούστερη έννοια που μπορούμε να συλλάβουμε για την πρωταρχική Μονάδα. Από αυτά με την ακτινοβολία του πηγάζει το κάθε τι, όπως από την μονάδα προέρχονται οι άπειροι αριθμοί, χωρίς να ελαττωθεί ή να πάθει οποιαδήποτε αλλοίωση. Εκ τού μοναδικού λοιπόν κέντρου εκπέμπονται ακτίνες προς τον χώρο, που τον γονιμοποιούν, έτσι δε γίνεται το ΦΩΣ, τα στοιχεία, ο ουρανός και η γη, οι αστερισμοί και πλανήτες, το ΠΑΝ. Το παν αυτό, ο κόσμος, μπορεί να παρασταθεί γεωμετρικά με την περιφέρεια τού κύκλου τού οποίου το κέντρο είναι η πρωταρχική μονάδα. Αξιοσημείωτο είναι ότι ενώ το Κέντρο είναι αυτογενές και άναρχο, η περιφέρεια δημιουργείται αμέσως μόλις εκ του κέντρου ακτινοβολήσουν ακτίνες, από τις οποίες ορίζεται η περιφέρεια.

Ο αριθμός τών ακτίνων μπορεί να είναι άπειρος, όπως και τα σημεία τής περιφέρειας, που αυτές καταλήγουν. Στη συμβολική όμως ο αριθμός τών ακτίνων εκλέγεται για να δηλώσει ορισμένη κοσμολογική ή άλλη έννοια. Έτσι στον Τεκτονισμό η Στοά, που θεωρείται παράσταση τού Κόσμου, συμβολικά οριοθετείται από τα δώδεκα ζώδια και τον θυσσανωτο κόρυμβο για να παραστήσει τον ζωδιακό κύκλο. Πράγματι από αρχαιοτάτων χρόνων υπάρχει ο συμβολισμός τών δώδεκα ζώδιων, τα οποία ακολουθεί ο ήλιος κατά την φαινόμενη τροχιά του. Τέσσερα από αυτά τοποθετημένα σε σταυρό, έπαιξαν στην παράδοση βασικό μυστηριακό ρόλο, τόσο από κοσμογονικής, όσο και από ανθρωπολογικής-ανελικτικής πλευράς. Αυτά είναι :

- 1) Ο Αιγόκερως προς Νότον
- 2) Ο Κριός Προς την Ανατολήν
- 3) Ο Καρκίνος προς Βορράν
- 4) Ο Ζυγόςτρος την Δύσιν

Ο Κριός και ο Ζυγός είναι τα ισημερινα σημεία τής εαρινής και φθινοπωρινής ισημερίας. Ο Αιγόκερως και ο Καρκίνος είναι τα τροπικά σημεία ή των ηλιοστάσιων, της χειμερινής και θερινής τροπής. Τα δυο ηλιοστάσια θεωρούνται από πολύ παλιά με ιδιαίτερη σημασία. Τα συναντούμε τόσο στον Όμηρο (Οδύσσεια, άντρο τών νυμφών) όσο και στην Ινδική παράδοση.

Στην Ελληνική παράδοση το ζήτημα τών " πυλών τών θνητών και των αθανάτων " εμφανίζεται στα υπό τού Ομήρου θεολογούμενα, στην σύντομο εκείνη περικοπή τής Οδύσσειας, η οποία περιγράφει το περίφημο στην Ιθάκη " Αντρο τών Νυμφών" ο Πορφύριος μας άφησε πολύτιμη διατριβή που έχει διασωθεί.

Το άντρο τής Οδύσσειας είναι η εικόνα τού Κόσμου, είναι ο Ναός μέσα στον οποίον τελούνται τα Μυστήρια, με άλλες λέξεις ο τόπος τής εκδηλώσεως τών θείων πραγματώσεων, δηλαδή τών δημιουργημένων όντων. Είναι ο μυστικός εκείνος τόπος που το πνεύμα τής φύσεως περιπλανάται μέχρι να βρεί την είσοδο που θα τον οδηγήσει στο δρόμο απο την ζώδη κατάσταση στην ανθρωπινή. Σε ένα μέρος τής Ιθάκης υπάρχει ένα λιμάνι που ονομάζεται Φόρκυκος... Στην άκρη τού λιμανιού υπάρχει στενόφυλλος ελιά, κοντά δε σε αυτήν ένα θελκτικό σπήλαιο σκοτεινότητα αφιερωμένο στις Νηρηίδες νύμφες. Στο άσυλο αυτό που δροσίζεται από νερά αστείρευτης πηγής, υπάρχουν κρατήρες πέτρινοι μέσα στους οποίους οι μέλισσες τοποθετούν το μέλι, ενώ πάνω σε μεγάλα πέτρινα υφαντήρια, οι νύμφες υφαίνουν υφάσματα θαλασσοπόρφυρα που εγείρουν τον θαυμασμό τού θεατή. Το δε Σπήλαιον έχει δυο εισόδους. Η μεν προς βορράν είσοδος πατείται από τους ανθρώπους, η δε προς νότον ανήκει μάλλον στους αθάνατους. Την εικόνα αυτήν ο νεοπλατωνικός Πορφύριος διακρίνει την παράσταση τού πεπρωμένου τών ψυχών, το δε άντρο τον Κόσμο στον οποίο εισέρχονται και εξέρχονται οι ψυχές, ακολουθώντας την εξελικτική των πορεία. Το άντρο είναι σκιώδες και ζοφερό - υλικος κοσμος - αλλά μια ανωτέρα τάξη έχει επινοήσει τα πάντα να παρουσιάζονται ευχάριστα.

Οι νηρηίδες συμβολίζουν τις ψυχές που πρόκειται να γεννηθούν.

Για αυτό υπάρχουν κρατήρες και αμφορείς και υφαίνουν ερυθρά υφάσματα. Τα υφάσματα συμβολίζουν την σάρκα την οποία θα περιβληθούν α ψυχές , ενσαρκούμενες στον κόσμο. Η βόρεια είσοδος χρησιμεύει για την κάθοδο τών ψυχών, η δε νότια είναι προορισμένη όχι για τους θεούς, αλλά για αυτούς που βαδίζουν προς αυτούς. Στον Τεκτονισμό η Κάθοδος συμβολίζει την πορεία τού αμήτου κατά την είσοδο του στην ζωή από την πύλη τών θνητών. Είναι η πορεία τής καθόδου τού ήλιου απο το θερινό ηλιοστάσιο προς το χειμερινό. Γι' αυτο και οι μαθηταί και εταίροι μισθοδοτούνται στον βορρά (πύλη τών θνητών). Αντιθέτως οι διδάσκαλοι που μισθοδοτούνται στον νότο (πύλη τών αθανάτων), έχουν αρχίσει την εξελικτική τους πορεία προς την Ανατολή, πορεία ανόδου τού ήλιου από το χειμερινό προς το θερινό ηλιοστάσιο. Όταν η πορεία τού διδάσκαλου συναντήσει την ανατολή έχουμε πια ισημερία, δηλαδή έχει καταφέρει να εναρμονίσει τον κόσμο τών αντιθέτων και βαδίζει επάνω στην χρυσή τομή. Η παραπέρα ανοδική πορεία τού διδάσκαλου θα τον ανεβάσει σε ανώτερες σφαίρες και θα τον οδηγήσει προς το τέλος τής διαδρομής που είναι η προσέγγιση και “ ένωση ” με το Θεϊόν. Το σχήμα τού ζωδίου τού καρκίνου (♋) είναι μια άλλη υπενθύμιση τού νόμου τής δυνάδος που κυβερνά τον άνθρωπο από την πρώτη στιγμή που ενσαρκώνεται αυτός επάνω στην Γη.

